

Η ιστορία μας θα μείνει ζωντανή

Κείμενο για την εκκένωση της κατάληψης Ευαγγελισμού · Νοέμβρης 2023

Να διασχίσουμε την νύκτα, να μην παραδοθούμε

Η Κατάληψη Ευαγγελισμού αποτελεί σπορά και γνήσιο τεκνό του μεγάλου ταξιδιού του αναρχικού/ αντιεξουσιαστικού κινήματος και κατ' επέκταση των κοινωνικών και ταξικών διεργασιών στην τελευταία στροφή του προηγούμενου αιώνα.

Για 21 ολόκληρα χρόνια παραμένει με τον άνεμο της πρώτης νιότης εντός της ιστορικής διαδικασίας για τον μετασχηματισμό του κόσμου της βαρβαρότητας σε μια ζωή με ανθρωπιά και στο μπόι των ονείρων μας. Με ταπεινότητα και αφοσίωση, κατόρθωσε να οικοδομήσει μια κοινότητα αγωνιστών και αγωνιστριών με διαφορετικές διαδρομές και γλώσσες αλλά με πιστή και στράτευση στην μεγάλη Υπόθεση για την απελευθέρωση του ανθρώπου, να σμιλέψει ένα διάχυτο πολιτισμό αντίστασης και απειθαρχίας σε αυτή τη μικρή αλλά ατίθαση γωνία της ελληνικής επικρατείας.

Με την αγέρωχη υπερηφάνεια εκείνων που είναι με το δίκιο, ουδέποτε κρύφτηκε πίσω από «μεταφυσικές επιφάσεις κοινωνικότητας», ούτε λογάρισε σε τεφτέρια σαν ταμείας για κάποια ποθούσα μαζικότητα. Απεναντίας πάλεψε διαλεκτικά εντός των διαδικασιών του σε έναν επίπονο και διαρκή διάλογο γενεών και διαφορετικών πολιτικών θέσεων, στην αναζήτηση μιας ισορροπίας μεταξύ ενός μαχητικού ριζοσπαστικού κινήματος και της ουσιαστικής επικοινωνίας με τους ανθρώπους αυτής της πόλης. Αυτή η μακρά διαδικασία είναι λογικό ότι υπέπεσε και σε λάθη άλλοτε καθοριστικής σημασίας για αγώνες και φλέγοντα ζητήματα και άλλοτε ελάσσονος σημασίας προς εσωτερική κατανάλωση.

Ο Ευαγγελισμός έχει βαθιές ρίζες σε αυτόν τον τόπο – με τον ολάνθιστο ουρανό και το χώμα το ξερό – το όνομα του είναι γραμμένο στις γειτονιές της πόλης και σε σχολικά θρανία, η αύρα του ακόμα τριγυρνά στους δρόμους της φωτιάς και στις νύχτες της οργής, όταν ζητήσαμε λογαριασμό για τους νεκρούς μας και αρνηθήκαμε το κρατικό μονοπώλιο στη βία. Ο κόσμος του Ευαγγελισμού στάθηκε με μαχητικότητα και αξιοπρέπεια σε όλα τα μεγάλα και σημαντικά γεγονότα που συνέβησαν τις τελευταίες δεκαετίες.

Η Κατάληψη διαρκώς απελευθέρωνε στιγμές και χώρο για τα άτομα που βίωναν την καθημερινότητα της. Το μέρος γέμιζε με παιδικές φωνές σε θεατρικές παράστασης και προβολές ταινιών, μέσα στα σφραγισμένα ντουβάρια αντηχούν ακόμη τα γέλια από τις συλλογικές γιορτές και τα ανταμώματα. Η σιωπή στους βανδαλισμένους, από μπάτσους, διαδρόμους του Μεγάλου Σπιτιού κρατά καλά φυλαγμένα τα βουρκωμένα μάτια και τις σφιχτές αγκαλιές σε δύσκολες στιγμές.

Μέσα στην παλλόμενη πραγματικότητα της κατάληψης μπορούσες να συναντήσεις πολλές από τις φυλές της πόλης. Ηλικιωμένες γειτόνισσες να σου δίνουν οδηγίες κηπουρικής για τα παρτέρια και γείτονες να φέρνουν μαγειρευτά μετά από συγκρούσεις υπεράσπισης της γειτονιάς από τους μπάτσους. Οπαδοί με τις πολύχρωμες μπλούζες τους να πίνουν μπύρες και να συνομιλούν σε κάποιο καφενείο. Μαθητές να γίνονται ενεργό κομμάτι αυτής της περιέργης κοινότητας και να κάνουν δειλά τα πρώτα τους βήματα σε συνελεύσεις και δράσεις. Φεμινιστικές συνελεύσεις να στήνονται από φοιτήτριες και εργάτριες. Καθημερινή ζωή και πολιτικές διαδικασίες διαμορφώνουν έναν ριζοσπαστικό και πολύμορφο αστερισμό αποτελούμενο από ετερόκλητα άτομα με διαφορετικές καταγωγές, εμπειρίες και διαδρομές. Ένας αστερισμός όπου διαφορετικές κουλτούρες συναντιόντουσαν, εμπλουτίζονταν και εμπλούτιζαν ισάξια χωρίς να φοβούνται να λερώσουν τα χεριά τους από μια σύνθετη πραγματικότητα.

Από τα ξημερώματα της εκκένωσης της Κατάληψης (30/09) μέχρι σήμερα έχει δημιουργηθεί ένα βαθύ ρήγμα στο κοινωνικό γίγνεσθαι της πόλης. Η κανονικοποιημένη ροή της ζωής διαταράχθηκε και ομαλή επιστροφή δεν υπάρχει. Η κοινωνική ουδετερότητα διαρρήχθηκε και μεγάλα κοινωνικά κομμάτια πήραν θέση σπάζοντας τη σιγή που ήθελαν να επιβάλλουν τα ΜΜΕ. Τις τελευταίες εβδομάδες ο συμπυκνωμένος ιστορικός χρόνος αφενός ανέδειξε μια πλούσια κινηματική δραστηριότητα σε επιλογές, μορφές και ένταση αφετέρου επισφράγισε με τρόπο απόλυτο ότι οι σχέσεις που δομήθηκαν όλα αυτά τα χρόνια, έδεσαν σαν το ατσάλι. Από την πρώτη μέρα άνθρωποι ακόμα και έξω από τα κινήματα προσπάθησαν να βοηθήσουν με όποιο τρόπο μπορούσαν ενώ η συγκινητική ενότητα της ευρύτερης κοινότητας ύψωσε τείχος αλληλεγγύης και μαχητικότητας.

Θα το επαναλάβουμε ώστε να γίνει σαφές, η Κατάληψη Ευαγγελισμού έχει βαθιές ρίζες σε αυτόν τον τόπο και είναι ανεξίτηλα χαραγμένη στις καρδιές χιλιάδων ανθρώπων που ανέβηκαν, αυτές τις δυο δεκαετίες, τα μαρμάρινα σκαλοπάτια της.

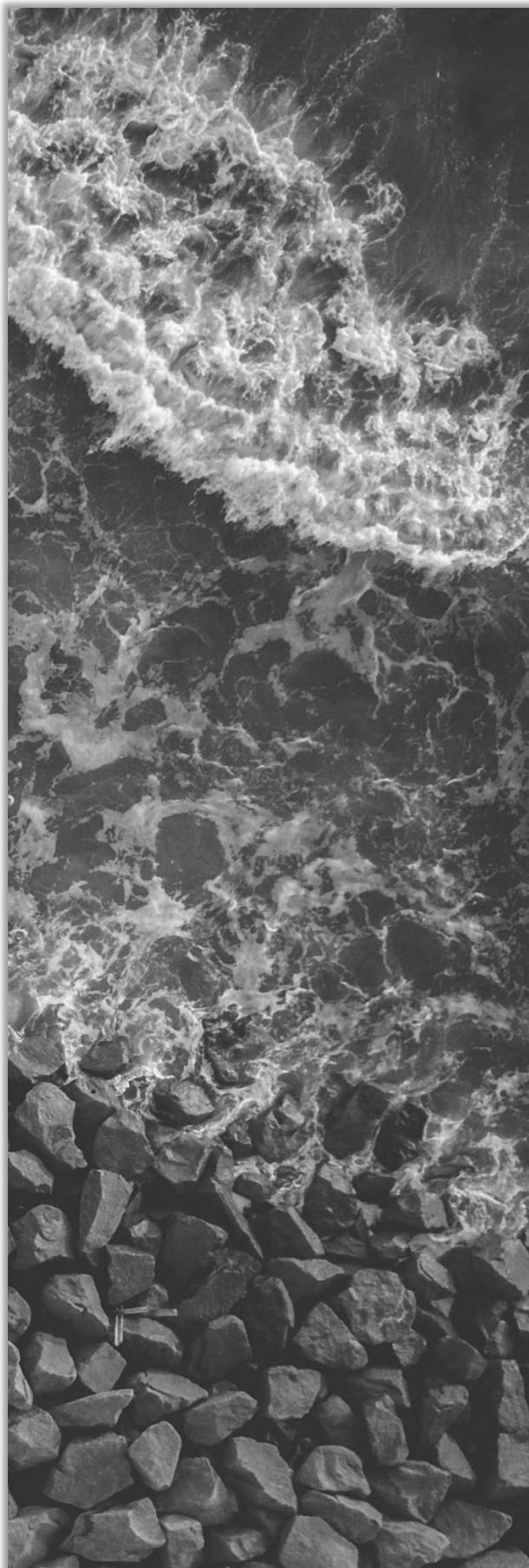
Στους καιρούς της άμπωτης, δεν ξεχνάμε τον ήχο της παλίρροιας

Υπάρχουν φορές που η ιστορία βαραίνει το στήθος μας και γεννά έναν κόμπο στο στομάχι καλώντας μας επιτακτικά να την κοιτάξουμε στα μάτια και να σηκώσουμε τις ευθύνες που μας αναλογούν. Το αμετάκλητο πέρασμα του χρόνου και ενίοτε η νοσταλγία του ανεπίστρεπτου μας υπενθυμίζουν την επαναστατική σημασία της μνήμης.

Μιας μνήμης συλλογικής και ανατρεπτικής η οποία συνθέτει το αόρατο νήμα που διατρέχει κάθε σπιθαμή της ταραγμένης 20ετίας που πέρασε. Μιας μνήμης που συνομιλεί με τους αιώνες, αιώνες ανθρώπινης αδιαλλαξίας και περηφάνιας δοσμένης στους μεγάλους και μικρούς αγώνες, ατσαλωμένης στις φυλακίσεις και στις διώξεις, σφυρηλατημένης στις νίκες και στις ήττες.

Οι στιγμές είναι βιαστικές και δύσκολα μπορούν οι εμπλεκόμενοι/ες να συγκρατήσουν και να επεξεργαστούν το παρόν, αυτό που συμβαίνει μπροστά τους. Γι'αυτό η συλλογική μνήμη είναι εκεί για να ξεθάψει από μέσα μας ότι χαράχτηκε μια για πάντα, να αποτελέσει οδοδείκτη όταν χάνουμε τον προσανατολισμό μας και σκορπιζόμαστε στην αφόρητη κενότητα των αστικών κοινωνιών. Όταν το βάρος των πολιτικών και προσωπικών αδιεξόδων μας πλακώνει και νιώθουμε τα γόνατα να λυγάνε η μνήμη μας υπενθυμίζει να κοιτάξουμε ψηλά τον έναστρο ουρανό. Όλες αυτές οι φωτεινές κουκίδες κάθε μια και μια υπόσχεση που δώσαμε στους νεαρούς εαυτούς μας να μην παραδοθούμε, να μην συνθηκολογήσουμε, να μην δειλιάσουμε.

Είμαστε περήφανοι και περήφανες για τους συντρόφους και τις συντρόφισσες που γνωρίσαμε στον Ευαγγελισμό και σταθήκαμε μαζί στα διάφορα μετερίζια του αγώνα. Για όλους εκείνους και όλες εκείνες που ήταν ήδη εκεί και για όσες και όσους ήρθαν μετά από εμάς. Οι αναμνήσεις επιστρέφουν με τρυφερότητα και τοποθετούν ευλαβικά όλους αυτούς τους όμορφους ανθρώπους στην καρδιά και τη θύμηση μας.

Ενάντια στους θεωρητικούς της ήττας, θα νικήσουμε

Διανύουμε καιρούς οπισθοχώρησης των ριζοσπαστικών κινημάτων και της ταξικής σύγκρουσης. Αυτό γίνεται αρκετά ξεκάθαρο από την υπεροψία Κράτους/Κεφαλαίου και την εσωτερικευμένη ηττοπάθεια σε διάφορα κινηματικά στόματα. Μπορείς να αναγνωρίσεις τους θιασώτες της ταξικής συμφιλίωσης σε διάφορα πεδία της κοινωνικής πραγματικότητας.

Εμείς από την άλλη πεισματάρικα συνεχίζουμε να πιστεύουμε ότι η παρτίδα μας δεν παίχτηκε ακόμα. Με εμπιστοσύνη στη ζωντανή πραγματικότητα ενός κόσμου που κινείται, που αρνείται, που συγκρούεται και εξεγείρεται, επιλέγουμε να σταθούμε με αισιοδοξία μπροστά στο κτήνος και να φωνάξουμε σκάβε γερο-τυφλοπόντικα, σκάβε.

Το δίλημμα των ημερών μας είναι απλό. Είτε θα χαθούμε ιδιωτεύοντας στους μικρόκοσμούς μας κάτω από το βάρος της κρατικής καταστολής και της ματαιότητας είτε θα οργανωθούμε και θα πολεμήσουμε. Να διακηρύξουμε την έχθρα μας για τον ιστορικό αναθεωρητισμό και το νεοφιλελευθερισμό που στέκουν σαν λαιμητόμος πάνω από τα κινήματά μας. Επιδιώκοντας να ξαναγράψουν την ιστορία, να ξεριζώσουν τις μνήμες αγώνων, να αποσυνθέσουν τα συνδετικά στοιχεία των κινημάτων, να ξεριζώσουν τις ρίζες μας.

Μπορούμε να θυμηθούμε από που ερχόμαστε και ποιοι/ες υπήρξαμε, όχι για να επαναλάβουμε με θεολογική ευσέβεια λάθη του παρελθόντος αλλά για να ορμήσουμε με φόρα σε ένα μέλλον που θα είναι πραγματικά δικό μας.

Ηρθε η ώρα με θάρρος να σταθούμε πλάι πλάι οικοδομώντας μια ριζοσπαστική θεωρία η οποία θα τοποθετεί το όραμα ξανά ως τη μοναδική επιλογή μας. Να μελετήσουμε την επαναστατική ιστορία, να επεξεργαστούμε πολιτικά εργαλεία και να καταστρώσουμε ανατρεπτικά σχέδια. Οφείλουμε να μιλήσουμε για τις θέσεις μάχης της εποχής μας.

Για εκείνες και εκείνους που ήταν, είναι και θα έρθουν παρ' όλα αυτά.

“Υπήρξαμε νέες, όμορφοι, συνεπείς

κάποιες φορές μπορεί και αυθάδεις αλλά είχαμε δίκιο.”

Μια ιαχή ταξιδεύει σε ολόκληρη την πόλη, μέχρι τέλους τίποτα αμαχητί.

BELLUM URBI

αντιεξουσιαστική ομάδα στο Ηράκλειο

bellumurbi.blackblogs.org • bellumurbi@espiv.net